

Arrest

nr. 109 921 van 17 september 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 3 april 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) van 4 maart 2013, op dezelfde dag aan verzoeker betekend.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DHONDT, die *loco* advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker is van Marokkaanse nationaliteit, geboren te Berkane (Marokko) in 1964.

Verzoeker verklaart op 16 maart 1992 het Rijk te zijn binnengekomen.

Volgens de verklaring van verzoeker is hij gehuwd op 13 april 1992 met een vrouw van Spaanse nationaliteit, geboren in België. Ze hebben samen twee kinderen die op 4 november 1994 en 26 mei 2002 zijn geboren in Antwerpen en de Belgische nationaliteit hebben.

Op 16 april 1992 diende verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in, als echtgenoot van een burger van de Unie. Er werd een attest van immatriculatie afgeleverd, geldig tot 16 juli 1992 dat verschillende maken werd verlengd.

Op 25 augustus 2005 werd aan verzoeker een identiteitskaart voor vreemdelingen (C-kaart) afgeleverd, geldig tot 16 oktober 2007.

Op 18 november 2005 werd verzoeker evenwel ambtshalve afgeschreven.

Op 14 november 2007 diende verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in, op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet). Aangezien verzoeker geen identiteitsdocument kon voorleggen, kon de gemachtigde van de minister geen beslissing nemen.

Op 6 januari 2009 werd verzoeker bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 maanden voor poging tot diefstal van een sigaret, poging tot diefstal van 20 euro en diefstal van een gsm en tot het betalen van een bijdrage van 137,5 euro aan het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders.

Op 23 november 2009 diende verzoeker daarom een nieuwe aanvraag tot verblijfsmachtiging in, overeenkomstig artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 10 juni 2010 werd verzoeker bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 maand voor het dragen van een keukenmes en het door gebaren of zinnebeelden bedreigen van een persoon met dit keukenmes en tot het betalen van 137,5 euro aan het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders.

Op 11 januari 2011 werd verzoeker vrijgesteld, wegens verzet.

Op 20 april 2011 diende verzoeker een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Verzoeker werd hierbij verzocht ten laatste op 19 juli 2011 een geldig nationaal paspoort voor te leggen.

Op 14 september 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden, zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Hiertegen diende verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad).

Op 13 februari 2012 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ongegrond.

Op 18 januari 2013 weigerde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de afgifte van de identiteitskaart-C aan verzoeker.

Op 4 maart 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tevens een beslissing, houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid, en voor Maatschappelijke Integratie genomen op datum van 18/01/2013 wordt aan de genaamde A. A., geboren te BERKANE, Marokko, op [...], die de Marokko (sic) nationaliteit heeft, het bevel gegeven om uiterlijk op 03/04/2013 het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende staten:

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië (), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven ().

Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen:

Verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft. (Wet van 15 december 1980 - art. 7, alinea 1,2°)."

Op 18 april 2013 besloot de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) in te trekken.

2. Over de ontvankelijkheid

Middels een schrijven van 18 april 2013, gericht aan de burgemeester van de stad Antwerpen brengt verweerder, door toevoeging van dit schrijven aan zijn nota, de Raad op de hoogte van wat volgt:

"Hierbij verzoek ik u het bevel om het grondgebied te verlaten, aan betrokkene betekend op 4 maart 2013, in te trekken, in afwachting van de schorsende beroepsprocedure die betrokkene heeft ingesteld tegen de bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten die werd opgesteld op 14.09.2011 en die u aan betrokkene betekende op 19.09.2011. Gelieve betrokkene een afschrift van deze brief te overhandigen nadat hij voor kennisname heeft/hebben getekend. Een afschrift dient aan mijn diensten te worden teruggestuurd".

De Raad benadrukt dat de intrekking van de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat de thans aangevochten akte met retroactieve kracht uit het rechtsverkeer verdwijnt en dus wordt geacht nooit te hebben bestaan. De intrekking van de bestreden beslissing ontnemt per definitie het voorwerp aan het schorsings- en annulatieberoep. Het beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot nietigverklaring is zonder voorwerp en dient te worden verworpen (zie J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in *Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 270).

De Raad dient niet in te gaan op de opmerkingen van verweerder in de nota aangaande de weigering tot afgifte van de identiteitskaart C aan verzoeker daar deze beslissing, in tegenstelling tot wat de nota aangeeft, niet wordt bestreden door het verzoekschrift.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien september tweeduizend dertien door:

mevr. J. CAMU,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU